

Sessiz Gemi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Ocak 2014

Ziyadesiyle ahenkli bir düzenek
İnsan denen bilinmez.
Kimsesiz zaman zaman,
Öylesine yalnız
Bazen inanılmaz biçare
Mecnun gibi deli divane,
Leyla'sı çoktan
Yitip gitmiş
Akıl bedeni terk eylemiş.

Sessiz bir gemi yol almakta
Ta okyanusun ortasında,
Geminin kaptanı ölüm,
Ruhsuz bedenler
Görünmez yolcuları
Eşliğinde hüznün.
Yıkıp geçmekte deli dalgalar
Sürüp giderken fırtına...

Hayat işte,
Gerçek işte;
Her şey ve herkes birer birer
Âlemi terk etmekte,
Bugün varız
Yarınlar yalan.
Eksik olan ne,
Fazla olan kimde.
İhtiraslar sürüp giderken,
Eşlik eden mazluma
Akıttığı gözyaşı.

Sağım solum sobe,
Hayır, saklanmadım işte,
Tam da buradayım,
Tam ortasında oyunun;

Ara sıra karışsa da hile
Pes etmek yazmıyor defterimde.
Son sözü söyledim,
Allah bir ki
Yemin ettim.
Ne tek bir söz
Ne de yakarış
Dudaktan dökülen
Ne tek damla yaş
Gözden süzülen...